

[Poul Møller.]

Det blev beklaget i fjor af den daværende finansminister, at Den økonomiske Årsoversigt ikke var til stede ved denne lejlighed, og denne beklagelse slutter jeg mig til. Vor stilling til dette forslag vil i det væsentlige afhænge af den vurdering af statsfinanserne og samfundsøkonomien, som bliver tinget bekendt i næste uge, samt af en forhandling om de direkte skatter, således at vi kan se, om den høje regering ønsker et forlig med oppositionen om de direkte skatter.

Hvad angår selve tendensen: en forskydning fra personlige indkomst- og formueskatter over til forbrugsafgifter, f. eks. på dette område, er det naturligvis klart, at en sådan tendens kan det konservative folkeparti ikke have noget at indvende imod. Det kan måske diskuteres, om man her har fundet de rigtige satser, og det kan måske diskuteres, om det anslåede provenu er nogenlunde holdbart, når det er beregnet til omkring 100 mill. kr. Jeg har set, at man fra en enkelt side i regeringen har kommenteret forslaget på den måde, at det skulle have en særlig sundhedsmæssig værdi at forhøje afgifterne på tobak. Det må jo formodes at være, fordi man skønner, at folk ville ryge noget mindre, når disse afgiftsforhøjelser bliver gennemført; men i så fald vil det ikke hjælpe ret meget på den finansielle stilling, for så vil de 100 mill. kr.s provenu ikke fremkomme. Jeg tror imidlertid, jeg kan sige, at denne sundhedsapostel i regeringen næppe vil få ret i sin forudsigelse, men måske snarere vil få ret i den samtidige forudsigelse af, at dette vil indbringe 100 mill. kr. mere i statskassen, således at befolkningens sundhed hverken vil tage skade eller få gavn af forslagets gennemførelse.

En professor i nationaløkonomi — det var ikke den højtærede finansminister — jeg engang drøftede denne sag med, sagde, at tobaksafgift var det mest umoralske, der overhovedet fandtes. Det blev jeg lidt forskrækket over at høre, ikke mindst fordi jeg har stemt for tobaksafgifternes forhøjelse. Men han forklarede mig, at her drejede det sig om beskatning af et forbrug, som folk ikke kunne eller ikke ville undvære; det var altid erfaringen, at hvis man forhøjede tobaksafgifterne, gik det ud over børnenes

havregryn og morgenmad og skolemad, og derfor måtte man have skolebespisning samtidig med, at man forhøjede tobaksafgifterne; ellers fik børnene ikke klæder på kroppen, for det gik i hvert fald ikke ud over tobaksforbruget. Nå, nu er der jo en sådan velstand i landet i øjeblikket, at vi vel kan håbe på, at skulle dette forslag blive gennemført, kommer børnene alligevel ikke til at gå med hullede hoser eller til at gå i seng om aftenen med tomme maver. Men jeg tror heller ikke, det kommer til at gå ud over tobaksforbruget; jeg tror, det i væsentlig grad kommer til at give staten større indtægter, måske mere, end den højtærede finansminister har budgetteret.

Jeg har redegjort for mit partis stilling. Vor endelige stillingtagen vil afhænge af den økonomiske vurdering, regeringen forelægger for os, og de forhandlinger, vi får lejlighed til at føre om den direkte skatteudskrivning for det kommende år.

Aage Fogh: Jeg ser det foreliggende lovforslag i relation til de skattelovsforslag, der skal behandles i næste uge, og jeg takker den højtærede finansminister for, at ministeren er gået ind for en ordning med en proportionalbeskatning, som alle mennesker kan forstå. Jeg takker ligeledes for, at vi får en ordning med børnetilskud. At disse to ting kommer til at koste staten 400 mill. kr., er sikkert rigtigt, og jeg kan meget vel forstå, at den højtærede minister er ængstelig for at skulle give afkald på så stort et beløb og derfor til gengæld ønsker at få 100 mill. kr. i statskassen gennem en forhøjelse af tobaksbeskatningen. Jeg har altid været af den opfattelse, at de afgifter, vi kunne lægge på tobakken som indirekte beskatning, kunne vi kræve med god samvittighed, fordi vi i sandhed kan sige, at folk kan leve lige lykkeligt — der er endda dem, der vil mene, de kan leve lykkeligere — selv om de ryger lidt mindre. Altså, i betragtning af, at disse ting hænger nøje sammen, kan jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag.

Jeg finder ingen anledning til at optage nogen stor diskussion med det ærede medlem hr. Harald Nielsen om den økonomiske situation og oppositionens tidligere skatteforslag, men skal kun gøre den stilfærdig